

Sarıkamış'ta

— cebrail-duzg · 22 Şubat 2011

Giymiş gelinliğini Allahuekber dağları
Zemheri ayında iki metre kar
Serilmiş Mehmedim, serilmiş karlara Sarıkamış'ta

Bir çarık, bir de entarisi, o da kefeni
Sefere çıkmış Mehmedim, bu sefer zor.
Tir tir titiyor, parmakları mosmor.
Sarılmış tüfeğine ısınıyor Mehmedim Srikamış'ta.

Tayini bir dilim kuru ekmekti.
Öğünü bire inmişti,
Atıldı Mehmedim ileri Moskof üstüne
Bir adım atabildi ancak, takati kesilmişti:
"Bu kadar mı sert bu tetik neden çekilmiyor?
Namlusu mu yırtıldı? Neden patlamıyor?
Ayaklarım nerede, neden hissetmiyorum?"
Kesildi Mehmedim, serildi karlara Sarıkamış'ta.

Hatun anam!
Söndü şafaklar bugün Sarıkamış'ta
Dondu gözyaşları akmadı artık,
Gömdü sevdasını bağrına dağların.
Gece buz kesti 90 bin neferi.
Ne kar dindi, ne buzlar eridi.
Sığındı kaya diplerine Mehmedim.
Toprağı düşündü son bir dem,
Nafile erişemedi.
Serildi Mehmedim, serildi karlara Sarıkamış'ta

(Sarıkamış şehitleri anısına 23/12/2010)

Cebrail DÜZGÜN